



*A projekt címe: „Itt a farsang, áll a bál...”*

*A projekt megvalósulásának tervezett ideje: 2021.02.08.-2021.02.12.*

*A projekt tervezett indító élménye: Felvonulás a csoportszobában és jelmezbemutató!*

*A projekt várható lezáró élménye: Farsangi mulatozás!*

*A projekt megvalósítása során kiemelt céljaink, feladataink:*

*A gyermekek ismerjék meg a farsangi népszokásokat, játszanak, bábozzanak, szívesen vegyenek részt a mesék dramatizálásában. A nagycsoportosok legyenek képesek felidézni emlékeiket az előző évek farsangi mulatozásairól.*

*A projekt során kiemelten fejleszthető képességek pl: A játékokkal, kezdeményezésekkel több területen, komplexen fejlesztjük gyermekeinket. Fejlődik feladattudatuk, finommotorikájuk, széperzékük, fantáziájuk, valamint szociális-, érzelmi-, motoros- és értelmi képességeik is.*

### *Munka jellegű tevékenységek*

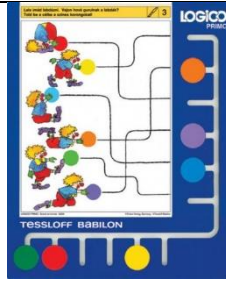
- *Farsangi dekoráció készítés*
- *Kellékek vásárlása*
- *Kartonok, papírtányérok/poharak krepp papírok, eszközök előkészítése*
- *Rendrakás különböző tevékenységek után*

### *Játék*

*Játék feltételeinek biztosítása*

- *Bohócos kártyajáték*
- *Bohócos logico*

- *(ötletek a játék tevékenység megsegítéséhez, kiegészítő eszközök készítése)*



- *Jelmezes alakoskodások*
- *Pingpong labda tánc*
- *Székfoglaló játék*
- *Célba dobó verseny*
- *Lufi-terelgetés*
- *Bábozás*
- *Felvonulás*
- *Papírvágó verseny*
- *L'ÜK verseny*



## ***Külső világ tevékeny megismerése***

- *Alapvető környezet és természetvédelmi ismeretek*
- *matematikai tapasztalatok, matematikai játékok*

- *A farsangi bál előtt a gyerekek mindig nagyon izgatottak; elképzelik, milyen lesz átváltozni az általuk elképzelt szereplővé, faggatják egymást, hogy ki milyen jelmezbe fog bújni?.*
- *Beszélgetünk a farsangi népszokásokról, jelmezekről, végre kiderül, hogy a gyerekek miért választották az adott jelmezt, amelyben részt vesznek a mulatozáson!*
- *Számlálás (visszafelé is), sorszámnevek gyakorlása, halmazképzés több-kevesebb-ugyanannyi*
- *Mérések: magasság – hosszúság*
- *Csoportban járó gyermekeket mérjük össze, megnézzük, hogy ki a legmagasabb, ki a legalacsonyabb, van-e ugyanolyan magas? stb. Ki tud hosszabbat lépni?, többféle mozgást is lemérünk, ki tud hosszabb építményt építeni?*
- *Ismerkedés az ellentétpárok fogalmával*

## Verselés, mesélés

- anyanyelvi játékok
- beszélgető kör
- drámajátékok

### Beszélgető kör témái:

Hétfégi élménybeszámoló, farsangi népszokások ismertetése!

### Mesék:

- Fésűs Éva: Pöttömke hóember lesz
- Bartos Erika: Jelmezbál

### Versek, mondókák:

- Gazdag Erzs: A bohóc köszöntője
- <https://egyszervolt.hu/vers/a-bohoc-koszontoje.html>
- Drégely László: Jancsi-bohóc
- <http://www.operencia.com/dregely-laszlo-jancsi-bohoc/>
- Drégely László: Babafarsang
- <http://gyermekaink.lapunk.hu/?modul=oldal&tartalom=1145020>

### Anyanyelvi játékok:

- Auditív emlékezet fejlesztése a Bohóc-kártya segítségével
- Mese folytatása

## Rajzolás, festés, mintázás, kézimunka

- Bohóc készítés



- Farsangi álarc és szemüvegek díszítése



- Farsangi szalagok hajtogatása (Boszorkánylépcső)

<p><b>Mozgás</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>• <i>a mindennapos testmozgás játéka, feladatai</i></li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>• <i>Mindennapos torna</i></li> <li>• <i>Természetes járás gyorsabb-lasabb ütemezésre</i></li> <li>• <i>Járássarkon és lábujjhegyen</i></li> <li>• <i>Futás irányváltatással a szabadban</i></li> <li>• <i>Szökdelés páros- és egy lábon, akadályon át</i></li> <li>• <i>Egyensúlyozó gyakorlatok</i></li> <li>• <i>Jobb – bal irányok játékos gyakorlása</i></li> </ul> <p><i>Játékok:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>• <i>Kidobó</i></li> <li>• <i>Fogó játékok</i></li> <li>• <i>Sorversenyek</i></li> </ul>
--	--

<p><b>Ének, zene, énekes játék, gyermektánc</b></p>	<ul style="list-style-type: none"> <li>• <i>Hosszú szárú galuska Az ajtóig, meg vissza, Add vissza a gyűrűmet, Mert ha vissza nem adod, A hajadba ragadok!</i></li> <li>• <i>Itt a farsang áll a bál <a href="https://www.youtube.com/watch?v=Q6Mu8FLMhuQ">https://www.youtube.com/watch?v=Q6Mu8FLMhuQ</a></i></li> <li>• <i>Bál, bál maszkarabál <a href="https://www.youtube.com/watch?v=2if-EDer_NO">https://www.youtube.com/watch?v=2if-EDer_NO</a></i></li> <li>• <i>Ácsorogjunk... ismétlés</i></li> <li>• <i>Án tán tilítom... ismétlés</i></li> <li>• <i>Mackó, mackó ugorjál... ismétlés</i></li> </ul> <p><i>Zenehallgatás: Törzsök Béla: Széles az én kedvem ma...</i></p> <p><i>Éneklési készség fejlesztése (tisztá, szép éneklés), magas – mély és a halk – hangos közötti különbség érzékeltetése, ismerkedés a hangszerekkel.</i></p>
---	---

**Gazdag Erzsébet: A bohóc köszöntője**

*Jancsi bohóc*

*a nevem*

*Cintányér a*

*tenyerem.*

*Orrom krumpli,*

*szemem szén,*

*Szeretném, ha*

*szeretnél!*

*Velem nevetsz,  
ha szeretsz,  
Ha nem szeretsz  
elmehetsz!*

*Szívem, mint a  
cégtábla,  
ruhámra van  
mintázva.*

*Kezdődik  
a nevetés,  
Tíz forint a  
fizetés.*

*Ha nincs pénzed,  
ne neved.  
Azt nézd innen  
elmeheess!*

#### ***Drégely László: Jancsi-bohóc***

*Hipp-hopp,  
Itt vagyok,  
Szamárfület  
Mutatok,  
Hoplá-hó,  
Táncolok,  
Ugye milyen  
Szép vagyok?  
Orrom retek,  
Fülem kajla,  
Aki itt van,  
Hangom hallja:  
Jancsi bohóc  
Az én nevem,  
Aki sír, azt  
Kinevetem!*

#### ***Fésűs Éva: Pöttömke hóember lesz***

*Az óvodában, ahová Pöttömke jár, jelmezbált rendeztek. Hű, mekkora izgalom előzte meg! Már hetekkel előbb készültek a pompás jelmezek. Az óvó néni ügyes keze alól mintegy varázsütésre került elő a hosszú füllű nyuszisapka, a pöttyös katicabogár-szoknya, a fekete kéményseprő-ruha, a napraforgó bóbíta, hosszú szakáll a törpéknek, és korona a békakirálynak.  
A nagycsoporosok előadást is rendeztek. Énekeltek, verset mondtak, és mindennap többször próbálgatták azt a jelenetet, amiben egy köpcös, büszke hóember is szerepelt. Minden úgy ment már, mint a karikacsapás, amikor két nappal a jelmezbál előtt megbetegedett az a kisfiú, aki a hóembert játszotta volna.*

Körülnézett az óvó néni, és azon gondolkodott, hogy ki is helyettesíthetné? Kit tudná nagyon jól, nagyon büszkén és hibátlanul elmondani a hóember szerepét? Pöttömke tüstént jelentkezett. Kézze-lábbal hadonászott, majdnem leesett a székről, arccsókjája kipirult, úgy bizonygatta, hogy csak bízza rá azt a szerepet az óvó néni, meglátja, nem lesz semmi baj!

Ugyanakkor Pirinyó Piroška is jelentkezett, mert hiszen kislány is lehet hóember, és ő nagyon, de nagyon szeretett volna szerepelni, legalább annyira, mint Pöttömke. Csak hát Pirinyó Piroška selypített, a nevét sem tudta szépen kimondani, ezért aztán az óvó néni választása inkább Pöttömkére esett. Piroškát pedig beállította a hóvirágokat játszó kislányok közé, hogy ne fájjon a szíve. Ott nem kellett beszélnie.

– És te, Pöttömke – mondta kedvesen –, ne hogy valami szeleburdiságot csinálj! A verset hiba nélkül kell ám tudnod. Itt van, felírtam erre a papírra. Kérd meg ma délután édesanyádat, hogy tanítsa meg neked, mert erre itt már nincs idő.

– Igen, óvó néni! – kijáította pöttömke, és örömeben tüstént fél lábon kezdett ugrálni. Hazafelé menet pedig nem állta meg a kjs haszontalan, hogy hosszú orrot ne mutasson Pirinyó Piroškának;

– Mit akartál, te kjs selypes? azért is én leszek a hóember!

Pirinyó Piroškának legörbült a szája széle, de nem szólt. Már megszokta, hogy Pöttömke meg néhány pajkos társa kicsúfolják, amiért selypít. Hát ki tehet arról, hogy nem úgy forog a nyelve, ahogy szeretné? Pöttömke másnap még dicsekedett is az óvodában, mert már tudta a mondókát.

– El sem tudnád mondani, annyi “r” van benne! Bezzeg, ha én szavalom el, azt meghallgathatod! Az lesz a legszebb vers az egész jelmezbálon!

Mi tagadás, valóban szépen tudta. A próbán az óvó néni megdicsérte. Nem is csoda, hiszen annyit gyakorolta! Tündéryanival legalább huszonötször elmondták otthon, majd elszavalta egészen egyedül apunak, nagyanyónak, nagyapónak, a tarka cicának, a szomszéd Vakkantó kutyának és este az ágyban a macskájának. Mindenki tapsolt vagy bólogatott. a kutyus elismerően vakkantott, a cica hízelegve dorombolt. Csak a macskából jött ki nehezen az elismerés hangja, mert kjsse akadózott a dörmögője és többször előre-hátra kellett hajlítgatnia, amíg végre kimondta: “re-meeek... re-meeek!” Legalábbis Pöttömke így hallotta.

Amikor pedig elérkezett a jelmezbál napja és ráadták a kék gombos, fehér hóember-ruhát, fejébe nyomták a piros fazékkalapot, kjs kezébe meg a nagy söprűt, nem akadt nála boldogabb gyerek az óvodában. A söprűvel ugyan akadt egy kjs baj, mert örömeben addig hadonászott vele, amíg egy kislánynak leverte a virág-bóbitáját. Emiatt egy kjs kavarodás támadt, de a bóbitát sikerült megmenteni. Azután Pöttömke mindjárt menni akart, hogy elmondja a verset. Erőnek erejével kellett visszatartani, mert még nem ő következett.

Végül mégis elérkezett a várva várt pillanat! Az óvó néni intett, Pöttömke peckesen kiballagott a színpadnak felállított dobogó közepére, ahol már félkörben álltak a hóvirágok, vagyis a fehér szoknyás, fehér bóbitás kislányok. A hóembernek szerepe szerint méregbe kellett gurulnia, amiért a hóvirágok ki mertek bújni a hó alól, és pattogó, büszke verset mondani arról, hogy ő itt az úr! Hanem amint Pöttömke-hóember nagy lélegzetet véve kinyitotta a száját, az úgy is maradt, mert abban a szempillantásban észrevette, hogy a terem tele van arccsókkal és szemekkel.

No, persze, a közönség! Köztük van apu, anyu, nagyanyó is, de most egyiket sem látja. Csak arccsókat és rengeteg szemet! Jaj, mióta van ennyi szempár a világon és miért nézik őt olyan furcsán?... Úgy megszeppent, hogy csak markolászta a söprűnyelet, de egy hang nem sok, annyi sem jött ki a torkán. Hiába sűgött az óvó néni, hiába integettek a függöny mögűl a pajtásai, riadtan érezte, hogy elveszítette a verset. Úgy elveszítette, mint nyáron a piros üveggolyót, amit sohasem talált meg. Körös-körűl mozgolódni kezdtek a hóvirág-kislányok, zizzzent a sok kjs fehér papírszoknya. Ott állt közöttük Pirinyó Piroška! No hiszen, még csak ez kellett Pöttömkének! A vers helyett valami egészen más dolog jutott eszébe. Az a minapi csúfolódás, hetykeség!... Most majd biztosan Piroška fog valami csúfondárosat mondani!

Ettől a gondolattól eltörött Pöttömke mécsese, vagyis keserves sírásra fakadt. Ha nem eredt meg a szava, hát megeredt a könnye. Patakokban folyt végig az arcán, le a kék gombos, fehér hóember-ruhára. Ebben a pillanatban Pirinyó Piroška rámutatott Pöttömkére, és csengő hangon felkijáította:

– Nini! Olvad a hóemberr!

Úgy megnyomta az “err”-t, hogy csak úgy berregett. Kjtört erre a kacagás meg a taps! A pirinyó kislány megmentette a kátyúba jutott előadást. A hóvirágok is nevetni kezdtek és az óvó néni intésére gyorsan

eljárták táncukat a síró hóember körül. Egyetlen műsorszámnak sem támadt akkora sikere, mint a hóembernek az ő hóvirágaival. A közönség nagy része nem is tudta meg, hogy Pöttömkének verset is kellett volna mondania. . .

Előadás után uzsonna következett és vidám játék. Hogy, hogy nem, az uzsonnaasztalnál Pöttömke éppen Pirinyó Piroška mellé került. Komoran, leszegett fejjel várta, hogy Piroška kinevesse. Biztosan visszaadja a kölcsönt! . . . A kicsi lány ehelyett megbökte őt parányi mutatójával:

– No?

– Mit akarsz? – mormogta Pöttömke.

– Ugye, nem fogsz csúfolódní többet? Hiszen olyan jól kimondtam, hogy “rrr”!

Pöttömke meglepetten ránézett, hallgatott egy pillanatig, azután hevesen megrázta a fejét:

– Különbem sem csúfolnálak!

És mind a ketten nekiláttak a finom uzsonnájuknak.

### **Bartos Erika: Jelmezbál**

Egy délután a kis barátok Babóca házában üldögéltek.

- Ideje, hogy készülődjünk a jelmezbálra! - mondta Pihe, a lepkelány.

- Te mi leszel? - kérdezte Bogyó.

- Az titok! - válaszolta Pihe. - Mindenkinek titokban kell elkészítenie a jelmezét, hogy meglepetés legyen!

- Bizony, szaladjunk mind haza, lássunk munkához, már csak három nap van a jelmezbálig! - mondta Baltazár.

Bogyó hamar eldöntötte, hogy gomba lesz. Fehér lepedőből köpönyeget varrt, a gomba kalapot pedig egy piros tálkából készítette. Sok fehér pöttyöt festett rá.

Babóca virágjelmezt készített. Zöld papírból leveleket vágott ki, és felvarrta egy zöld takaróra. Ez lett a palást. A virágszirmok lila papírból készültek.

Baltazár, a méhecske, és Dorottyia, a dongókislány együtt készülődött. Baltazár ördögnek, Dorottyia angyalnak öltözött.

Gömbi, a kis virágbogár kényelmesen elhelyezkedett hintaágyában, és hozzálátott, hogy barna fonalból oroszlánsörényt készítsen.

Az utolsó estén minden házikóban sokáig égett a villany.

Mindenki a jelmezen munkálkodott, készülődött a másnapi mulatságra.

Elérkezett a nagy nap! Az erdő lakói eldöntötték, hogy idén a szarvasbogár házában lesz a jelmezbál. Így aztán nekiláttak, hogy színes papírokkal, lufikkal, szalagokkal feldíszítsék Vendel házikóját.

Eközben Lili, a rózsabogár házában finomabbnál finomabb sütemények készültek a délutáni mulatságra.

Babóca, Ugri, és Döme, a krumplibogár is segített Lilinek.

Végre eljött a délután, és mindenki felvehette a jelmezét!

A házigazda, Vendel, dobókocskának öltözött. Izgatottan várta a vendégeket. Először Bogyó és Babóca érkezett meg, gomba és virágjelmezben.

Hamarosan megjött Baltazár ördögnek, Dorottyia angyalnak öltözve, és megérkezett Pihe is, rákjelmezben.

Megjött Ugri kakuszelmezben. Gömbi oroszlánnak öltözve, Döme szakácsruhába bújva, és megjött Lili, szőlőjelmezben. Sok lila lufi csüngött a ruháján.

A bolha polipnak öltözött, a szentjánosbogár ceruzának, Csiga Csaba katonának, a kis hangya pedig palacsintának.

És ekkor sírva betoppant Szellő, a szitakötőkislány.

- Eltűnt! Eltűnt a gyönyörű királynő ruhám! Szépen kimostam, kiakasztottam a faágra, de elvitte a szél! Szellő keservesen zokogott. A többiek vigasztalni próbálták.

- Neked adom a katonasisakom! Nekem elég lesz a kard! - javasolta Csiga Csaba.

- Neeem! Az fiús! Nekem csodaszép királynő jelmezem volt! De elvitte a szél!

- Tudom már! Készítünk neked új jelmezt! - szölt Ugri. - Napocska jelmezt!

Ez már nagyon tetszett Szellőnek.

- A sárga függöny éppen jó lesz palásznak! - kiáltott Babóca.

*A napsugarakat pedig elkészítjük ezekből a sárga papírcsíkokból! - mondta Vendel, és leakasztotta a szalagon csüngő papírdíszeket.*

*Ragasztottak, vágta, varrtak, alkotta mind, és hamarosan elkészült a gyönyörű napocskajelmez.*

*- Én pedig neked adom ma estére a kis lámpásomat! Egy ceruzának úgyszincs szüksége lámpásra! - mondta nevetve a szentjánosbogár.*

*- Köszönöm! - mondta Szellő, és olyan boldog volt, hogy egészen elpirult örömeiben.*

*Az erdő kis lakói körbeálltak, énekeltek és táncoltak, amíg be nem sötétedett. Mind egyetértettek abban, hogy Szellőnek volt a legkülönlegesebb jelmeze, mert az a Napocska, ami este is világít, igazán különleges! Szellő megköszönte barátainak a szép napocskajelmezt. A bál után hazavitte magával, és ma is féltve őrzi a szekrényében.*